

1865-05-10 og 1865-05-19

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Bruxelles, Paris

Arkivplacering:
Uden FA nummer. Kasse F 3,1

Emneord:
Rejsebrev, Stammen, død, døden,
rejsebrev

DOKUMENTINDHOLD

To breve skrevet henholdsvis i Bruxelles og Paris afsendt i samme kuvert. J. C. Jacobsen udtrykker igen sin bekymring for Carls stammen og kommer med bud på, hvorfor Carl stammer. Brevene rummer en voldsom kritik af Carls hele væsen!

TRANSSKRIFTION

Bryssel d 10 Mai 1865. Aften.

Kjære Carl!

Jeg blev meget glad, da jeg for lidt siden, paa Posthuset, modtog Dit og din Moders og Kogsbølles Breve og deraf saae, at din Moder har det godt og at Alt iøvrigt staaer vel til derhjemme. Ligesom jeg kom ud fra Posthuset, begyndte et Tordenveir at trække op og store Regndraaber at falde, saa at jeg maatte tye ind i den nærliggende, prægtige Passage for at læse mine Breve. Da dette var gjort havde Regnen ophørt, saa at jeg kunde slippe hjem, men strax efter kom Uveiret nærmere og drog med stærk Torden og Lynild lige over Byen.- Jeg stod i nogen Tid ved mit aabne Vindue og betragtede dette prægtige Skuespil, der altid fængsler mig; da opstod der hos mig en Tanke, som ogsaa ellers af og til har beskjæftiget mig, men ikke saa levende, som her i Aften i mit eensomme Kammer, den Tanke: "Hvad, om en Lynstraale nu ramte mig, eller en brat Død paa anden Maade blev mig tilskikket, hvorledes skulde det da gaae mine Kjære i Hjemmet?"- Jeg burde vistnok tidligere have tænkt alvorligt over et saadant Tilfælde og truffet skriftlige Dispositioner derfor, men det har jeg ikke gjort, fordi - jeg ikke har syntes at det endnu var Tid dertil,- man er altid saa tillidsfuld i det Kapitel, indtil man bliver dødssyg - men saa kunde det let blive for silde.- Jeg vil derfor nu gjøre Alvor deraf, dog ikke i Aften, thi hverken er der Tid dertil, eiheller lader Sligt sig behandle paa staaende Fod, uden Overveielse.- Jeg vil altsaa i et senere Brev komme tilbage paa denne Gjenstand, men opfordre Dig til midlertidigt selv at tænke over denne Gjenstand og overveie hvad du burde gjøre og hvad Du synes, der iøvrigt burde foretages i det Tilfælde, at jeg pludselig blev bortkaldt, uden at have efterladt nogen Bestemmelse.- Hermed maa jeg slutte for denne Gang.

God Nat!

Paris d 19 Mai 1865

Kjære Carl!

Atter igaar havde jeg den Glæde at Dit og din Moders brev (som jeg modtog i Rouen) at see, at hun har det godt og at Alt iøvrigt staaer vel til hjemme.

Det fornøier mig at see, at Alt gaaer rask fremad med Vogelius's Bygning.- Jeg kan godt sætte mig ind i det Generte hos dig ved at skulle modtage en Skaal eller desl. paa mine Vegne men Sagen er ikke saa farlig, naar Du kun sætter dig ind i Situationen, som den er, og ganske _simpelt og naturligt_ svarer derefter, f Ex: at Du takker paa mine Vegne og skal bringe mig hans (Deres) Hilsen, og, at Du er vis paa, at det vilde have glædet mig meget, dersom jeg selv kunde have været dér tilstede. osv Det gør mig ondt, af dine Ytringer at see, at din Stammen vedblivende tynger paa dig, hvilket i saa mange Henseender virker hæmmende og skadeligt paa din Udvikling.- Der er næppe noget, der saa hyppigt beskjæftiger min Tanke, som denne ulykkelige Stammen og dog kan jeg jo Intet udrette derimod.- Jeg har i den sidste Tid ofte havt Anledning til at anstille Sammenligning imellem din Talen Dansk og min Talen Fransk, som have Meget tilfældes. Det hænder mig jo ofte, at jeg ikke kan huske (altsaa ikke udtale) det Ord jeg vil bruge og jeg føler mig ofte høist forlegen derved, men jeg bestræber mig for ikke at tabe Contenenen og Humeuret derover.- Jeg forsøger at omskrive Sætningen paa forskjellige Maader og dersom dette heller ikke vil gaae, tager jeg Sagen fra den lystige Side og undskylder mig med at jeg kun har læst men ikke talt Fransk indtil nu, etc -

Grunden til Din Stammen troer jeg ligger i en vis _Uro_ i Dit Væsen som, selv naar Du ikke stammer, ofte har Characteren af en aandeløs Hast, dernæst lider du af en høi Grad af Mangel paa Sands for skjøn Form

i din hele Optræden og deriblandt ogsaa paa en Sands for smuk Taleform. Disse Mangler maa Du først og fremmest søge at afhjælpe! Hvorledes gaaer det med dine ridderlige Øvelser for Lørup? - jeg vil haabe, at Du driver dem con amore! Det var i Sandhed en Skam, dersom Leila ikke skulde kunde animere Dig dertil.- Jeg længes formelig efter det kjære Dyr. Giv hende et Par

Stykker Sukker fra mig.-

Jeg seer at Bloch allerede er kommen hjem og at din Moder har talt med ham, ved hvilken Leilighed han har ytret Ønske om at tale med mig.- Jeg vil derfor skrive et lille Brev til ham, som jeg lægger indeni dette og som du kan læse først og derefter lægge i Convolut og egenhændig overbringe ham, for at jeg kan faae hans Tanker mundtligt, dersom han - som rimeligt -ikke hører til de Skrivelystne. Du skal derfor ikke aflevere Brevet, før du træffer ham personligt.- Jeg haaber at han ikke har tabt Lysten til at udføre Billederne til Chr IV Bedekammer skjøndt de jo ere af temmelig smaae Dimensioner, men saa udgjør den hele Cyklus af over 20 Billeder paa den anden Side en saa betydelig Opgave og giver Kunstneren en saa rig Leilighed til at udvikle sin Kompositions Evne at jeg dog maa troe, at dette Foretagende vil tiltale ham. I hvert Fald har han lovet mig eet Billede af denne Cyklus og dette Løfte forlanger jeg opfyldt. Han angav - foreløbigt - Prisen derfor til 500 Rdl, hvortil jeg svarede, at jeg var belavet paa en noget høiere Priis.- Hvis han gaaer ind paa Foretagenet, er jeg fra min Side villig til at modtage og betale omtrent 4 Billeder aarlig, uden at han dog skal være forpligtet til at udføre dette Tal aarligt. I Tilfælde af min Død forinden den hele Cyklus er fuldført maa jeg overlade til din Moder og dig og Eders Raadgivere at gjøre, hvad der synes

Eder rigtigst; men de for det løbende Aar bestilte Malerier (indtil 4) maa naturligviis betragtes som hørende til en sluttet Contract.-- I dette Øieblik blev jeg behageligt overrasket med et Besøg af vor Ven: Gjede, som jeg troede var reist fra Paris, men han bliver her til denne Maanedes Udgang og derpaa gaaer til Lyon og Marseille. Jeg haaber at see ham flittigt i den Tid vi ere sammen i Paris. Han klager over, at det er saa vanskeligt at faae Franskmændene til at indlade sig i længere Samtaler med Fremmede.- Jeg har allerede selv gjort den samme Bemærkning men troede, at det laae i, at de kjedede sig ved at føre en Samtale med En, som ikke er Sproget mægtigt.-Under saadanne Omstændigheder kan det blive et tarveligt Udbytte nok hvad Sprogfærdighed angaar, som jeg kan vente af denne Reise, dersom jeg ikke formelig gaaer i Skole og antager en Lærer. Det vil blive noget kjedeligt, men det faaer ikke at hjælpe.- Jeg hører at din forrige Lærer, Haxthausen, er ansat ved Gesandtskabet her; jeg vil dog med det første besøge ham og

tale med ham derom. Han kjender dog sandsynligviis noget til Sprogmeneskene her.-

Jeg faaer ikke Tid til at skrive til Kogsbølle eller Rulff dennegang. Vil Du derfor sige til Kogsbølle, at naar han har faaet Generatouren sat i Gang, maa han underrette Adjunct Carø derom og tilbyde ham at at ledsage ham hen at tage den i Øiesyn. Her anvendes den meget.- Til Rulff maa Du sige, at hvis det ikke har Hast med at indgive Andragende til Veivæsenet om Rabatten langs den forrige Jernbane, maa han helst lade det være til han har causeret med mig.- Skal den indgives strax, maa den principielt gaae ud paa, at jeg faaer Skraaningen med, ned til Jernbanegrøften, og subsidiert at jeg kun faaer den horizontale Rabat som hidtil.- Hils Friends venligst fra mig.- Saa og dine unge Venner. Stræb at Vind deres Hjerter, som Du holder af, ved Smaaopmærksomheder, osv, kort ved at vise dig elskværdig mod dem -
Lev vel!
Din hengivne J. C. Jacobsen

[Kuvert]
À monsieur Charles Jacobsen, etudiant
Carlsberg
Copenhague
Brolæggerstræde N° 5
[tilføjet med blyant] Bryssel 10/5 65

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

10/5 1865
19/5
Jævn Carl!
Brevet p. 10 Mai 1865. Affen.

Jeg blev meget glad, da jeg saa lidt siden, saa Postbrevet, med den
at og din Moder og Kagebøllens Brev og saa saa, at din Moder
saa det godt og at det især sigt, pleaser mig med dit Brev og Ligeledes
jeg kom ind for Postbrevet, begjæret at endrings at handle og og saa
Kagebøllens at færd, saa at jeg maatte sige ind i den uendelige,
gængelige Postbrev for at lade min Brev. Da dette mere gjæves
Jævn Kagebøllens og saa at jeg kunde sige saa, men som
af den Brevet uanset og drag ind for den anden og Ligeledes
lige saa Lige. - Jeg saa. uanset ind med ind aaben Brevet og
Brevet den gængelige Brevet, der altid fængtes mig; da og saa
der for mig en Brev, saa og saa alle og og lit for Brevet
mig, men den for Lige, saa for i Affen i mit samfund Lige,
den Brev: "Jævn, en en Brevet mig, eller en Brev,
det saa anden Brevet den mig Brevet, Jævn den Brev
da saa min Jævn. Jævn?" - Jeg kunde uendelig Lige
saa kunde almindelig en at færdig Brevet og Ligeledes
Ligeledes Brevet, men at for mig den gængelige, færdig - jeg den
for Brevet at det anden mig ind Brevet, - men er altid for Brevet
i det Brevet, ind det mig Brevet Brevet - men saa kunde det
den for færdig. - Jeg mit Brevet mig Jævn alle Brevet, den den i Affen,
den Jævn er den ind Brevet, uendelig Lige Brevet Brevet
saa færdig det, den Brevet. - Jeg mit alle i at færdig
den Brevet tilbage saa den Jævn, men og færdig den Brev
ind Brevet færdig at Brevet den den Jævn og uendelig Jævn
den kunde Jævn og Jævn den Brevet, den Brevet Brevet færdig i det
Brevet, at jeg gængelige den Brevet, den at Jævn Brevet,
uanset Brevet. - Jævn mig jeg Brevet for den Jævn.
God Nat!

Tarvis p. 19. Marts 1863.

Kjære Carl!

(som jeg modtog i Rosen)

Altid igvord fandt jeg den Glæde af Dit og din Moderens Brev
at se, at I var det godt og at alt iøvrigt skæde med det fremme
Det forvinder mig at se, at alt gaar godt fremad med Valerius's
Læring. - Jeg kan godt sætte mig ind i det Gæmske for dig
med at skulle modtage en Brev eller det, som minis Brev
som Brev er ikke saa farlig, naar du kun sætter dig ind i Brevs
Kæmpe, som du er, og gæmske ting alt og endeligt, som du droppes og
Jeg: at du kalder som minis Brev og skal berige mig som (dine)
Jelpe, og, at du er mig som, at det ikke som glæde mig meget,
droppes jeg selv kunde som naar du vil skade. -

Det gæder mig end, af din Mønstre at se, at din Mamma med
blivende ligesom som dig, Juletid i som mange Juleaender inden som
naar og skæde som din Udvikling. - Det er meget meget, som
som sigende hængende min Ende, som du er i Brevs Mamma,
og du kan jeg se Brevs ^{indrette} Brev. - Jeg har i den sidste Tid
ofte samt Brevs dit at alle Brevs Mamma's indrette din
Ende Brev og min Ende Brev, som som meget tilfaldt. Det
funder mig jo ofte, at jeg ikke kan sætte (altså ikke indrette) dit Brev
mit Brev og jeg sætter mig ofte Jule Brevs Brev, men jeg hænges
mig som ikke at Brev Brevs og Jule Brev. - Jeg forsiges
at alle Brev Brevs som for Brevs Mamma og droppes ikke heller
ikke mit gaer, læg jeg Brev for den Brevs Tid og ind Brev mig
med at jeg kun som Brev som ikke Brev indrette in. etc -
Grundet dit din Mamma lever jeg ligesom i en med Brev i dit Brev.
Jen, selv naar du ikke Mamma, ofte som Brevs af en Brevs Brev.
Brevs Brev du af en Jule Brev af Mamma som Brev for Brev Brev

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

